

Dalším z témat bude práce dobrovolníků. O své zkušenosti s dobrovolnickým programem v českobudějovické nemocnici se podělí například Lenka Motlová ze Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity. (red)

aví Žena duchovního se nenudí

rií

izování sou-
i pyrotech-
ních akci
strojů. Vý-
řednášková
tavy.

souvislosti
klad Boj o
České Budě-
ejnost a ško-
v Prachati-
či při setká-
eteránů. Za-
řejně také
ojenské his-
ice, ale i ve
ie Vladimír
členů budě-

pná v pátek
tu pak od 9

ku

České Budějovice – Ve Štafetě Deníku se předávají otázky podobné jako na lehkootletických oválech štafetový kolik. Tentokrát štafetu od Martina Klapetka, vyučujícího Teologické fakulty Jihočeské univerzity, přebírá Jana Zassiedko, manželka řeckokatolického duchovního a vedoucí pěveckého sboru, který zpívá východní liturgické skladby.

Štafeta Deníku

tolického duchovního a vedoucí pěveckého sboru, který zpívá východní liturgické skladby.

Jak byste představila různé pracovní příležitosti, ke kterým se dostanete jako manželka řeckokatolického duchovního?

Musím říct, že mám velmi pestrý život. V prvé řadě je tu manželova farnost. Farnost, to je taková velká rodina. Na Východě se manželkám kněží říká „máťušky“ a já jsem roli takové „matky farnosti“ přijala. Z dětství si každý pamatuje, že přijít za maminkou je někdy snazší než přijít za tatínkem:-). A maminka vyslechne, poradí, povzbudí... Život ve farním společenství přede mnou také otevírá velké možnosti realizace. Jsem původně učitelka češtiny a hudební, jsem i diplomovaná zdravotní sestra, nedávno jsem dokončila studium sociální práce. Všechno, čím disponuji, mohu ve farnosti uplatnit. Organizuji také zpěv v chrámu a vedu církevní sbor. Pak se uplatňuji i v naší Oblastní řeckokatolické charitě, která pracuje hlavně s Ukrajinci. Vyučujeme češtinu, nabízíme kvalitní využití volného času dospělým i dětem, věnujeme se dětem v Klubu maminek, poskytujeme odborné poradenství. No a naposledy musím zmínit, že jsem také matkou tří dětí ve věku čtyři a půl, dva a půl a půl. Mám opravdu pestrý život a nenudím se.

Dá se v krátkosti vyjádřit, co zajímavého přináší imigrace z Ukrajiny?

No především možnost získat skvělého manžela... inteligentního, přitom manuálně zručného... jako v mém případě:-). Dále si můžeme všim-

nout několika pozitivních momentů. Ukrajinci umějí žít pro někoho jiného – tvrdě pracují, aby mohli zabezpečit své rodiny na Ukrajině – a vydělávají nejen na jídlo a základní potřeby, ale sponzorují vzdělání svých dětí. Jsou také více nábožensky založení – víra u nich není záležitostí několika starých babiček v kostele, jak to často vidíme u nás, v řeckokatolických chrámech můžeme vidět i mnoho mužů a mládeže. Vysoce si také cení rodinných hodnot – jsou společenštitel, setkávají se navzájem, umějí slavit.

Existuje nějaké ukrajinské jídlo, které je pro vás už součástí rodinného jídelníčku?

Moc dobré, vděčné a zdravé jídlo je ukrajinský boršč, ten vařím ráda. Pak je tu několik jídel, jejichž příprava ale vyžaduje víc času než je v mých možnostech kvůli práci s dětmi – varenyky (taštičky z těsta plněné bramborovou nádivkou, uvařené ve vodě), piljmeni (to samé s nádivkou z mletého masa), holubci (zelné listy plněné rýží a mletým masem).

Slavíte v rodinném kruhu Vánoce a další svátky podle českých nebo ukrajinských zvyků?

Vánoce si doma užíváme dvakrát. Jednou v prosinci, to je taková srdeční záležitost, vzpomínky z dětství, stromček, dárečky, rodinná pohoda. No a pak v lednu, Vánoce na Ukrajině jsou totiž až od 6.

**Ptá se:
Martin Klapetek**

Martin Klapetek, religionista a historik, který se zaměřuje na islám v současné Evropě. Vyučuje na Jihočeské univerzitě.

ledna. Ty lednové svátky pak prožíváme víc duchovně, s farností a při bohoslužbách.

Je váš pěvecký sbor něčím zvláštním?

No, na naše poměry je zvláštní mnoha věcmi. Zpíváme východní liturgické skladby, a to ve staroslověněštině nebo ukrajinštině. Sboristé jsou všichni Češi, římskokatolíci nebo bez vyznání. Je nás malinko, vždycky tak do desítky lidí. Jde o studenty a vysokoškolské pedagogy.

Kde můžeme sbor slyšet?

Zpíváme na liturgii jednou měsíčně a pak o velkých svátcích, příležitostně pak někde vystupujeme. Slyšet nás můžete například 27. listopadu v 11 hodin v kostele Panny Marie Růžencové v Žižkově třídě.

Mimo vše jiné jste také maminka. Jak „dobijete baterky“?

Dobrou křesťanskou knihou, meditací a modlitbou. Zamýšlím se nad sebou, chodím ke zpovědi, což znamená, že žádám Boží odpuštění a získávám tím pokaždé novou šanci zlepšovat život. Dobré je taky nezůstávat zavřená doma s dětmi, ale vyrazit do společenství jiných maminek nebo navštívit babičky.

Příště bude ve Štafetě Českobudějovického deníku na otázky Jany Zassiedko odpovídat Vasyľ Shkoruda, Ukrajinec, který již delší dobu žije na jihu Čech. (win)

**Odpovídá:
Jana Zassiedko**

Jana Zassiedko, manželka řeckokatolického duchovního a vedoucí pěveckého sboru, jehož členové zpívají ve staroslověněštině.